HUGO DE SANCTO VICTORE
Entstehungsort unbestimmt, 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35481
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

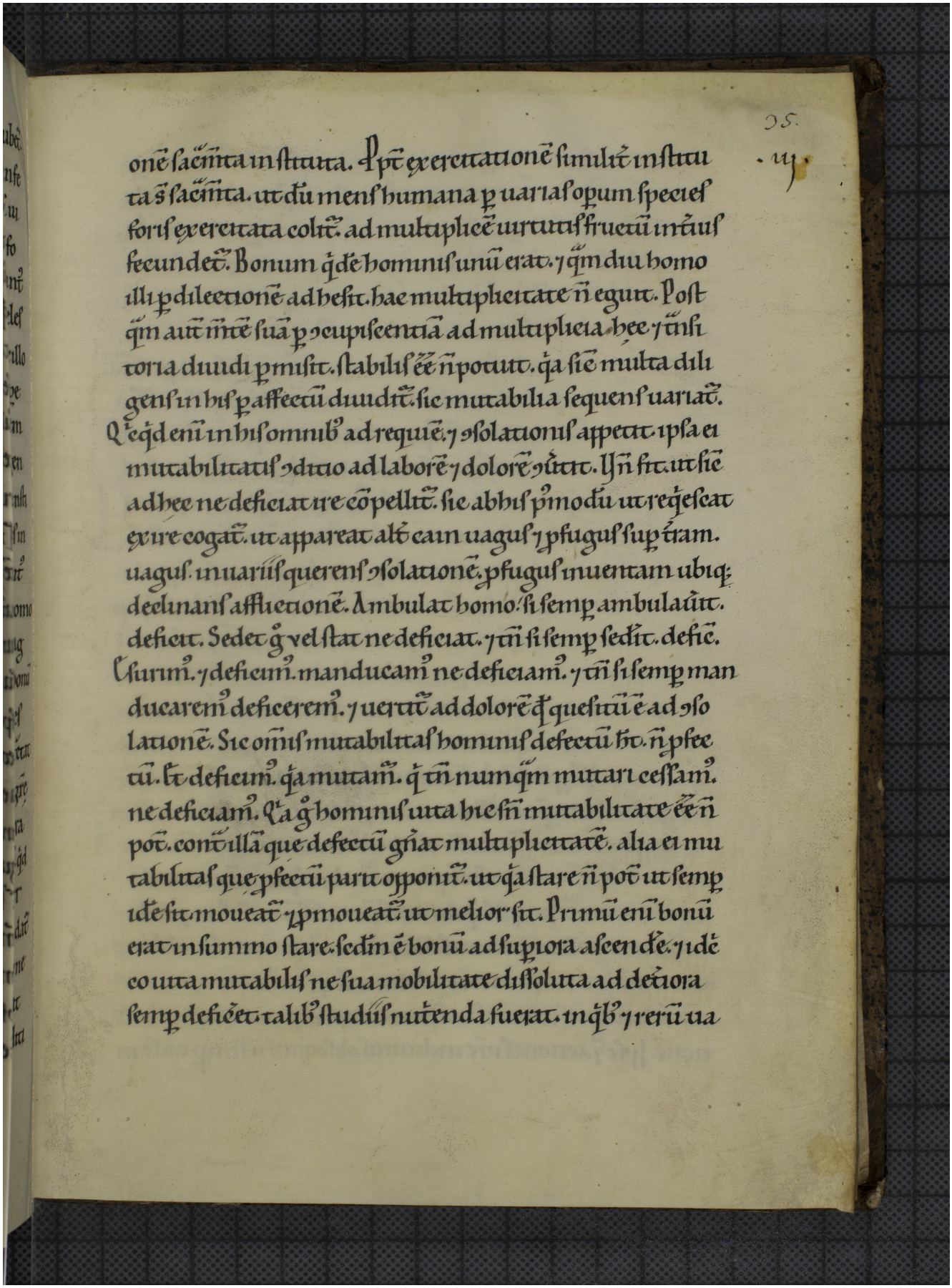

onē sacm̄ta instituta. Ꝑ ꝓ exercitationē simul institu
ta s̄ sacm̄ta. ut dū mens humana ꝑ uarias opum species
foris exercitata colit. ad multiplicē uirtutis fructū intus
fecundet. Bonum q̄dē hominis unū erat. ꝗ q̄m diu homo
illi ꝑ dilectionē adhesit. hae multiplicitate ñ egurt. Post
q̄m aut m̄tē sua ꝑ concupiscentiā ad multiplicia hęc ꝗ tēpo
ralia diuidi ꝑmisit. stabilis ēē ñ potuit. q̄a sic multa dili
gens in his ꝑ affectū diuidit. sic mutabilia sequens uariat.
Q̄ eq̄d enī in his omnib̄ ad requiē. ꝗ solationis appetit. ipsa ei
mutabilitatis ꝯditio ad laborē ꝗ dolorē ꝯuertit. Ysn̄ fit. ut sic
ad hęc ne deficiat ire cōpellit. sic ab his p̄mo du ut req̄escat
ex ire cogat. ut apparet alt̄ cain uagus ꝗ fugus sup̄ tram.
uagus. in uarius querens solationē. fugus inuentam ubiq;
declinans afflictionē. Ambulat homo. si semp ambulauit.
defiit. Sedet q̄ uel stat ne deficiat. ꝗ tm̄ si semp sedit. defic.
Surim̄. ꝗ deficim̄. manducam̄ ne deficiam̄. ꝗ tm̄ si semp man
ducarem̄ deficerem̄. ꝗ uertit ad dolorē q̄ quesitū ē ad so
lationē. Sic omis mutabilitas hominis defectū hr. ñ pfec
tū. Et deficim̄. q̄a mutam̄. q̄ tm̄ num q̄m mutari cessam̄.
ne deficiam̄. Q̄a q̄ hominis uita hic sn̄ mutabilitate ēē ñ
pot. cont illa que defectū gn̄at multiplicitatē. alia ei mu
tabilitas que pfectū partū opponit. ut q̄a stare ñ pot ut semp
idē sit moueat. ꝗ p moueat ut melior sit. Primū enī bonū
erat in summo stare. sedm ē bonū ad supiora ascendē. ꝗ idē
co uita mutabilis ne sua mobilitate dissoluta ad deciora
semp deficēt talib̄ studiis nutenda fuerat. in q̄b̄ ꝗ rerū ua